

notable, a la que si alguna observació tenim de fer, serà del tot agena als seus nobles propòsits; propòsits que, consignats en el proleg de l'obra, assoleix completament. Ell ens posa el corrent de les més recents descobertes i teories arqueològiques (fins el punt de consignar excavacions de sols alguns pocs anys enrera i en art modern arriba fins als pre-rafaelistes anglesos i l'impresionisme francès.

El mal rau en que empés per exigències editorials, li calgué fer una obra per a gents de molt diversa condició; ell tingué de compondre no sols una obra conscient, sinó també un manual d'art pel senyor burgès, que vol sapiguer de que và i al temps que tot aixó, el que en diem vulgarment, «un llibre de sants» per a entretenir la mainada.

Aixó fa que l'obra perdi gran part de la seva valor didàctica, i que en alguns passatges dongui la sensació de que el text està subordinat als gravats, contrastant amb capítols sencers verdaderament notables.

Noaltres ja havíem parlat d'aquesta obra, arràn de la seva publicació, pero considerant que en obres un poc extenses, a la crítica immediata que la dona a conèixer al públic, n'ha de seguir un altre de més conscient que l'analitzi i en fassi conèixer els defectes i les qualitats, és per aixó que ens hem permés aquestes ratlles purament encaminades al major perfeccionament i depuració de l'obra futura.

R. V.

NOTES CIUTADANES

UNA DIADA D'AFIRMACIÓ MONÀRQUICA. «LA VANGUARDIA». — La primera cosa que perden els periòdics adherits a la U. M. N. és la noció de la dignitat periodística.

Mai «La Vanguardia», a pesar de les relliscades que li han fet donar sovint les extravagants exigències del seu propietari, el prenent a cacic senyor Godó, mai havia arribat a l'extrem de quasi omplir una pàgina fent una ressenya tan inflada i tan llargaruda, d'un àpet, remarcable només per la vacuitat, servit a Olot en els tallers d'un adicte a la U. M. N.

El poble olotí s'informà per «La Vanguardia», repartida l'endemà de franc profusament pels carrers olotins, tant de els eloqüents brindis com de l'entusiasme dels aplaudiments en què bullia la ciutat solitàriament esbandida aquell dia per la pluja.

No sabem perquè, els membres de la U. M. N., estaven euvaites de terror, de tal manera que voltaren el local de l'àpet de parelles de la Guarda Civil. No hi havia el perquè d'aítal terror.